

Trong câu chuyện Phúc Âm tuần trước, chúng tôi có nhắc đến một yếu tố khi nhìn tình trạng đời sống đi xuống, đó là chủ thuyết tôn giáo đời. Chủ thuyết tôn giáo đời là chủ trương cho rằng người này chủ trương có gì là tuyệt đối, nhất là về phẩm giá đời đời.

Ai muốn nghĩ sao cũng được, ai muốn sống thế nào cũng không sao và chủ trương này cũng cho rằng không ai được phép phán đoán người khác về lối sống của họ.

Chủ trương này nghe rất công bằng và hợp lý.

Tuy nhiên, càng đi sâu, chúng ta sẽ thấy đây là điều nguy hiểm vô cùng vì nó sẽ đưa con người đến chỗ diệt vong vì thiếu tiêu chuẩn đời đời.

Cũng trong câu chuyện Phúc Âm tuần trước, chúng tôi nhắc đến Mười Điều Luật Thiên Chúa đã thiết lập để chúng ta thấy tiêu chuẩn của Ngài. Điều luật đầu tiên của Chúa là: “Trước mặt ta người chỉ có các thần khác.”

Thần thần tôn giáo mà không tôn thờ Thiên Chúa là tội đầu tiên đưa đến những tội lỗi khác. Là con người, chúng ta chịu ơn Đức Chúa Trời, là Đấng Tạo Hóa, trong mọi phẩm giá đời, những chúng ta không biết ơn Ngài và không thờ phượng Ngài.

Trong khi Chúa ban phẩm giá cho chúng ta, chúng ta không dâng lễ vật cảm tạ Ngài những lễ vật dâng lễ vật cho những thần tôn giáo do

tay

người làm nên. Biết bao nhiêu người Đức Chúa ban cho sức khỏe và khôn ngoan để làm ăn buôn bán, những khi thành công, họ không nhận biết đó là nhờ ơn Đức Chúa Trời, nên

dâng lễ vật cho thần tôn giáo để bày tỏ lòng biết ơn.

Đây thật là điều đáng buồn và đáng tiếc.

Người Việt chúng ta có tiếng là hiếu thần, tức là hiếu hễ có đức tin rằng có một Đấng thiêng liêng, cao cả, đã tạo dựng nên con người và con người phải thờ phượng Đấng đó. Tuy nhiên, vì không biết nên nhiều người đã không thờ Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa mà lại thờ những thần tôn giáo do con người đặt ra. Nếu chúng ta không thờ Đức Chúa Trời theo như Lời Kinh Thánh dạy thì chúng ta đã phạm tội rất nặng nề. Đức Chúa Trời phán:

Ta là đầu tiên và cuối cùng, ngoài Ta không có Đức Chúa Trời nào khác (Ê-sai 44:6)

Và:

Hỡi các người hèn yếu và các người đau cùng đất, hãy nhìn xem ta và đừng cớ u! Vì Ta là Đức Chúa Trời, chẳng có Chúa nào khác (Ê-sai 45:22)

Ngoài Đức Chúa Trời, Đức Tể o Hóa cớ a vũ trụ và muôn vật, không ai có quyền ban phúc, phù hộ hoặc giúp con người. Chúa là Đức duy nhất chúng ta phải tôn thờ. Thánh Kinh dạy:

Chẳng có sự cớ u gì trong Đức nào khác; vì Đấng trỗi, chẳng có Danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải như đó mà đừng cớ u (Công v 4:12)

Đức Chúa Giê-xu phán:

Ta là Đấng đi chân lý và sự sống, chẳng biết Ta thì không ai được đến cùng Cha (Phúc Âm Giăng 14:6)

Sống dĩ Chúa Giê-xu là con Đấng duy nhất vì Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài cũng là Đức duy nhất đã chết và sống lại để cứu chúng ta. Lời Chúa dạy:

Nhưng người vô đạo, bất công, bất nghĩa, xuyên tạc sự thật, sự bất Thờ ng Đức hình phạt vì sự thật và Thờ ng Đức đã được ghi bày cho họ, chính Đức Chúa Trời đã tỏ cho họ biết.

Từ khi sáng tạo trời đất, nhưng đức tính vô hình của Đức Chúa Trời.

Tức là quyền năng vô tận và bất tính toán linh, đã hiển nhiên trước mắt mọi người, ai cũng có thể nhận thấy như các vật hữu hình, nên họ không còn lý do chối từ.

Dù biết Thờ ng Đức nhưng họ chẳng tôn vinh hay tạ ơn Ngài.

Họ tự nhận là khôn ngoan nhưng hóa ra mê muội.

Thay vì thờ phượng Thờ ng Đức vinh quang hàng sống, họ tôn thờ thần tượng con người phù du, đến cớ hình tượng chim, thú hay loài bò sát... Họ tráo đổi chân lý của Thờ ng Đức bằng chuyện giả dối và thờ phượng tạo vật thay cho Đức tể o Hóa, là Đức đáng được tôn thờ muôn đời (Rô-ma 1:18-23, 25,

Bên Bên Ý

)

Ngày nay, nếu muốn nhận được phúc của Đức Chúa Trời và tránh khỏi hình phạt của Ngài chúng ta phải tin phụng thờ Đức Chúa Trời và tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu là Con của Đức Chúa Trời, Đấng đã xuống trần, chịu chết trên thập giá vì tội của chúng ta. Thánh Kinh dạy:

Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian nên Ngài đã ban Con Một của Ngài, hy vọng cho mọi ai tin Con Ngài, không bị hư mất mà được sống đời đời... Ai tin Con thì được sống đời đời. Ai không chịu tin Con thì chịu sự phạt đời đời, nhưng con thế nào thì con của Đức Chúa Trời vẫn ở trên ngai Ngài (Phúc Âm Giăng 3:16, 36)

Nếu chúng ta thờ cúng đấng mà thế gian thánh, làm lành lánh dữ suốt đời, nhưng không thờ Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và không tin Chúa Cứu Thế Giê-xu, đã chịu chết vì tội của mình, thì tội của việc thờ phụng của chúng ta chỉ là vô ích theo như mục đích của Chúa trong Kinh Thánh.

Có người nói rằng, tôi không thờ hình tượng do tay người làm ra mà cũng không thờ một Đấng nào hay một đấng gì, chỉ là hư! Nhưng người nói như vậy là không quan tâm đến đời sống tâm linh, cũng không nghĩ đến đời sống ngày sau. Vì vậy họ, đời sống hiện tại là quan trọng nên họ cố gắng xây dựng đời sống trên trần gian này và cho rằng như thế mới khôn ngoan. Thật ra, nhưng người nói như thế là người đang tôn thờ chính mình. Họ thờ cái tôi mà chính Đức Chúa Trời đã tạo dựng và nhưng tài năng mà Chúa đã ban cho. Họ nghĩ mình khôn ngoan, tài giỏi và mạnh mẽ nên không cần nương tựa vào một Đấng thiêng liêng nào.

Một số người khác nghĩ rằng mình tin Chúa và chỉ thờ Chúa chỉ không thờ một thần nào, nhưng trong thực tế họ đang thờ nhiều thần tượng mà không biết. Khi Chúa phán: "Trước mặt ta người chỉ có các thần khác," đấng này hàm ý, "Các người phải đi lên trên hết trong đời sống, Ta không chấp nhận bất cứ một đấng gì chỉ mình cao hơn Ta trong lòng các người!" Người xưng mình là người tin Chúa nhưng không đặt Chúa trên hết trong đời sống, không biết đến Chúa và không xem quan hệ giữa mình với Chúa là đi lên quan trọng nhất trong đời thì cũng đã phạm đến sự giận của Ngài.

Có lẽ chúng ta không quá lo ngại về hình tượng do tay người làm ra, cũng không đặt cao cái tôi của mình, nhưng chúng ta vẫn có thể phạm đến sự giận của Chúa, nếu chúng ta đang dành cho cao nhất và quý nhất trong cuộc đời cho những người đời: tiền bạc, danh vọng, quyền thế,

lạc thú, hạc thạc, v.v...

Thần thánh ngạo lòng của chúng ta nhất là tiên bực. Chúng ta hãy nhìn lại đời sống mình xem điếu gì đang làm chúng ta bận tâm ngày đêm? Điếu gì chiếm thì giờ của chúng ta nhieu nhất? Hoặc điếu gì thần thánh gây ra cãi vã, giận hờn giữa chúng ta với người trong gia đình nhất? Nếu tiên bực là nguyên nhân của những điếu nêu trên thì có thể nói, chúng ta đang thờ tiên bực. Dĩ nhiên ai cũng phải đi làm kiếm tiền để nuôi sống thân mình và gia đình.

Nhưng nếu tiên bực luôn luôn là điếu câu chuyện của chúng ta với người chung quanh, là nguyên

nhân khi

vì chúng giận nhau, anh em thù ghét nhau, hoặc nể vì đang tiên mà chúng ta sẵn sàng hi người khác hoặc làm những điếu không ngay thẳng, thì thật sự là chúng ta đang thờ thần tiên. Nhieu người ngày đêm lo làm ăn, khi có nhieu tiền rồi lại mua có nhieu hờn nể.

Đó là những người đang làm nô lệ cho đang tiên.

Nếu Chúa cho chúng ta một đời sống đầy đủ, tiền nghi, điếu đó là tất. Nhưng nếu chúng ta còn

gần bon

chen

đó có thêm những gì mình đã có, thì chúng ta phải cần thần, vì nhất là chúng ta đã đặt tiên

bực và vật chất lên trên Chúa.

Nhieu người cho rằng tiên bực là bí quyết mang lại hạnh phúc. Càng có nhieu tiền, cuộc sống càng sung sướng, những thắc mắc đã nhieu lần chúng mình gặp cớ.

Có những nhà triu phú, phú đã tất tất tất vì cuộc sống quá đau khổ.

Có người vì quá giàu mà mang thất bại vào thân.

Có người không thờ thần tiên nhưng thờ thần lạc phú.

Người thờ thần lạc thú là người thích những thú vui thấp hèn, sống ích kỷ, sống để hưởng thụ.

Đây là những người đặt khoái lạc vào hàng điếu của đời sống.

Mục sư Nguyễn Thế

Chánh Trưởng Phát Thanh Tin Lành